

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

Paraphrasis in Epistolam I.B. Iacobi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

hoc est, quod hic quidē aliquo modo incipit, sed post hanc vitam perfectur. largietur id Domino nostro Iesu Christo, qui est benedictus in secula, Amen.

DOMINICA III. POST OCTAVAS PASCHÆ: Epistola, I. Beati Iacobi Apostoli.

Dane datum optimum, & omne donum perfectum desursum est, descendens à Patre luminum. Apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio. Voluntarie enim genui non verbo veritatis, ut finis initium aliquid creature eius. Scitis fratres mei dilectissimi. Sit autem omnis homo velox ad audiendum, tardus autem ad loquendum, & tardus ad iram. Ira enim viri iustitiam Dei non operatur. Propter quod abijcentes omnem immunditiam, & avaritiam malitiae, in mansuetudine suscipite in seipsum verbum, quod potest salvare animas vestras.

PARAPHRASIS IN EANDEM EPISTOLAM

Hoc ait nos Apostolus Iacobus ad veram nostri cognitionem & humilitatem, quæ cognoscamus nihil, quod à Deo non recepimus, quantumlibet sit illud, boni nos habere. *Quid enim habes, inquit Paulus, quod non accepisti?* Dicit igitur: Omne datum optimum, & omne donum perfectum desursum est, descendens à Patre luminum. Quod Patrem dicit luminum, creatorem vult dicere Angelorum, qui lumina sunt regni cælestis & astra. Verum, quod dicit datum optimum & donum perfectum, dubium non est ubi optimum fuerit, ibi esse quoque bonum & melius. Vbi perfectum, ibi esse aliquid etiam, quod minus fuerit perfectum. Dona igitur Dei cum varia sint ac multa, & in multiplici quoque differentia, omnia tamen quæ habemus bona à Deo nobis donata sunt. Sequitur. Apud quem non est ulla mutabilitas. Quicquid enim agit aut vult adeo est excellēter bonum, vtilius non possit esse, adeo stabilitas apud eum est pax, serenitasque æterna, quæ nulla possit mutatione nulla præteritione suggestioneve, nulla denique vicissitudinis obumbratione perturbari. Neque enim propter merita nostra, sed gratuito & pro voluntatis suæ bonitate ac liberalitate nos regeneravit de tenebris ad lucem, in adoptionem filiorum Dei, verbo veritatis propter nos incarnato & nobis prædicato, ut simus initium, id est, principatum habentes, ac veluti primitivæ creature eius, utpote reliquis creaturis digniores & excellentiores. Scitis hæc omnia fratres mei dilectissimi, nempe ex Deo quicquid sumus, nos esse, & nobis per Osee à Domino dictum: *Perditatus ex te Israhel, ex me tamen auxilium tuum.* Scitis præterea qua dignatione vos regeneravit in filios adoptionis Deus. Quamobrem decet erga illum qui in nos contulit beneficia, esse nos, quomodo illi placeamus, & quomodo ei servemus, sollicitos. Sit igitur omnis homo velox ad audiendum quæ salutaria sunt, ut percipiat non quæ curiosa sunt, sed quæ audire necessario oportet. Sit autem tardus ad loquendum. Loquendo namque periclitatur homo, quam audiēdo citius. Parce igitur, & tarde, & ubi necessitas & utilitas exigat, est loquendum. Siquidem ubi innocētia damnatur, ubi negatur veritas, ubi vive opprimitur iustitia, non est tacendum. Alioqui in multiloquio occi-

2. Cor. 4.

1. Ios. 11.

Psalm. 10.

so 200

so non deest peccatum. Sit denique vnusquisque tardus ad iram. Vide tamen quia non dicit omnino non irascendum, sed tardos nos esse debere ad iram. Verum quantaxat ira aut seueritate vtamur, quando alia consilia aut remedia, quibus à peccato extrahendus peccator foret, inuare non possunt. Cur autem ad irascendum tardi esse debeamus, ratio est: Ira enim iustitiam Dei non operatur. Quare? Quia cum sit iustitia implere Dei mandata. (Implere vero Dei mandata, absque proximi charitate nemo possit. Charitati vero ita repugnat) recte dicitur iram non operari Dei iustitiam.

Propter quod abijcientes omnem immunditiam tam carnis quam spiritus, omniaque inquinamenta vestra, & abundantiam malicia, id est, tam prauitatem quae intus in animo est, & tunc abundat, quando in signa, in verba, in operaque foras erumpit, in mansuetudine, non in contentione aut disputatione, suscipite verbum quod à Christo in Apostolos & inde vobis innotuit, hoc est, seminatum aut plantatum est, quodd seruatura saluare potest animas vestras. *Beati enim qui audiuunt verbum Dei, & custodiunt illud.*

Luc 11.

EXEESIS EVANGELII EIVSDEM
Dominica, Ioannis XVI.

Collegerat sibi Dominus Iesus discipulos, per quos colligi quoque volebat plures alios, & per hos item alios: & hoc modo vsque in finem mundi est collecturus sibi discipulos, filios scilicet suae adoptionis, quos hic ministros postea vero ciues & cohaeredes regni sui, participesque beati tudinis suae constituit. Hos ab aeterno elegit, hos praedestinavit, hos vocauit, hos denique vt salui fiant, iustificat. Dicit enim alibi: *Vado ad Patrem, vt vbi sum ego, & illi sint mecum.* Et denuo: *Et vbi ego sum, illic & minister meus erit.* Quando igitur vicinum in habitabat tempus quo per mortem abiret ad Patrem qui miserat illum, de mundo, & quia non multo post erant cum in hac mortali specie discipuli deinceps non visuri, praedicit charissimis quos tunc habebat in mundo, suum recessum, quo non desperet eum sequi, esseque cum eo, vbicumque fuerit ille. Ad hoc inuitat suos, non solum Apostolos, verum nos etiam vt sequamur, promittens nobis consolatore atque ductorem, qui doceat & dirigat nos, spiritum sanctum. Dicit itaque.

Ephes. 1.

Rom. 8.

Ephes. 2.

Ioan. 17.

Ioan. 12.

Vado ad eum, qui me misit, & nemo ex vobis interrogat me: Quo vadis,

Quasi diceret Vos filioli mei qui de hoc mundo non estis, quia à me electi primùm, elegistis me sequi, vt vbi ego sum, ibi & vos sitis. Iam à vobis iuxta hanc formam visibilem recedo, qua haecenus me vidistis in hoc seculo. Non me, vt modò cernitis, post haec habebitis, non me ita videbitis semper. Vado autè quidè per passionem & mortem, paulo post verò per resurrectionem & ascensionem. Vado, inquam, ad Patrem, & nemo ex vobis interrogat me quo vadis? Interrogauerat quidem ex me Petrus, dicens: Domine quo vadis? cum abiturum ad passionem paulo ante me indicarem. Cui respondi: Quo vado, non potes me sequi modo. Neque enim infirmitate adhuc grauari sequi me potestis, mortem propter me & mecum nunc excipien-

Ioan. 16.

Ioan. 14.

Ioan. 13.

BBB 4 cipient-